

WSTĘP

Zainteresowania rejonem Siemiechowa przez mgr Marię Jażdżewską sięgają 1968 roku, kiedy to z ramienia Muzeum Miasta Pabianic podjęła tu pierwsze prace archeologiczne, o charakterze rozpoznawczo – ratowniczym, związane początkowo ze stanowiskami kultury łużyckiej i pomorskiej. W pierwszej kolejności we wrześniu 1968 roku prace prowadziła na stanowisku 1 – cmentarzysku kultury pomorskiej, odkrywając kilka grobów popielnicowych w obstawach kamiennych. Przeprowadziła również badania powierzchniowe na pobliskich stanowiskach 2–4, z których wytypowała do dalszych badań stanowisko 4 z cmentarzyskiem halsztackim kultury łużyckiej. Prace wykopaliskowe miały tu miejsce w latach 1969–1973, a w ich efekcie przebadła 63 groby ciałopalne (M. Jażdżewska 1973, s. 108). W lipcu 1970 roku rozpoznała sondażowo stanowisko 5 w Siemiechowie, gdzie stwierdziła zniszczoną osadę kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich. Założyła także w tym czasie pierwsze niewielkie wykopy na stanowisku 2, będącym przedmiotem niniejszego opracowania. W ich wyniku odkryła kilka obiektów osadniczych, przede wszystkim jam z materiałami kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich. Już po zakończeniu badań cmentarzyska kultury łużyckiej na stanowisku 4 w roku 1973, podjęła decyzję o kontynuacji dalszych prac na stanowisku 2 w Siemiechowie, wznowionych w czerwcu 1974 roku. Badania te z niewielkimi przerwami trwały do roku 2002, a ich efektem było przebadanie przede wszystkim dużej powierzchni osady kultury przeworskiej z młodszego – późnego okresu wpływów rzymskich oraz fragmentu cmentarzyska kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich. W sumie, w ciągu 28 sezonów badawczych, prace archeologiczne na stanowisku 2 w Siemiechowie objęły powierzchnię około 80 arów, na której odkryto 70 grobów ciałopalnych oraz 407 różnego rodzaju obiektów osadowych związanych wyłącznie z kulturą przeworską.

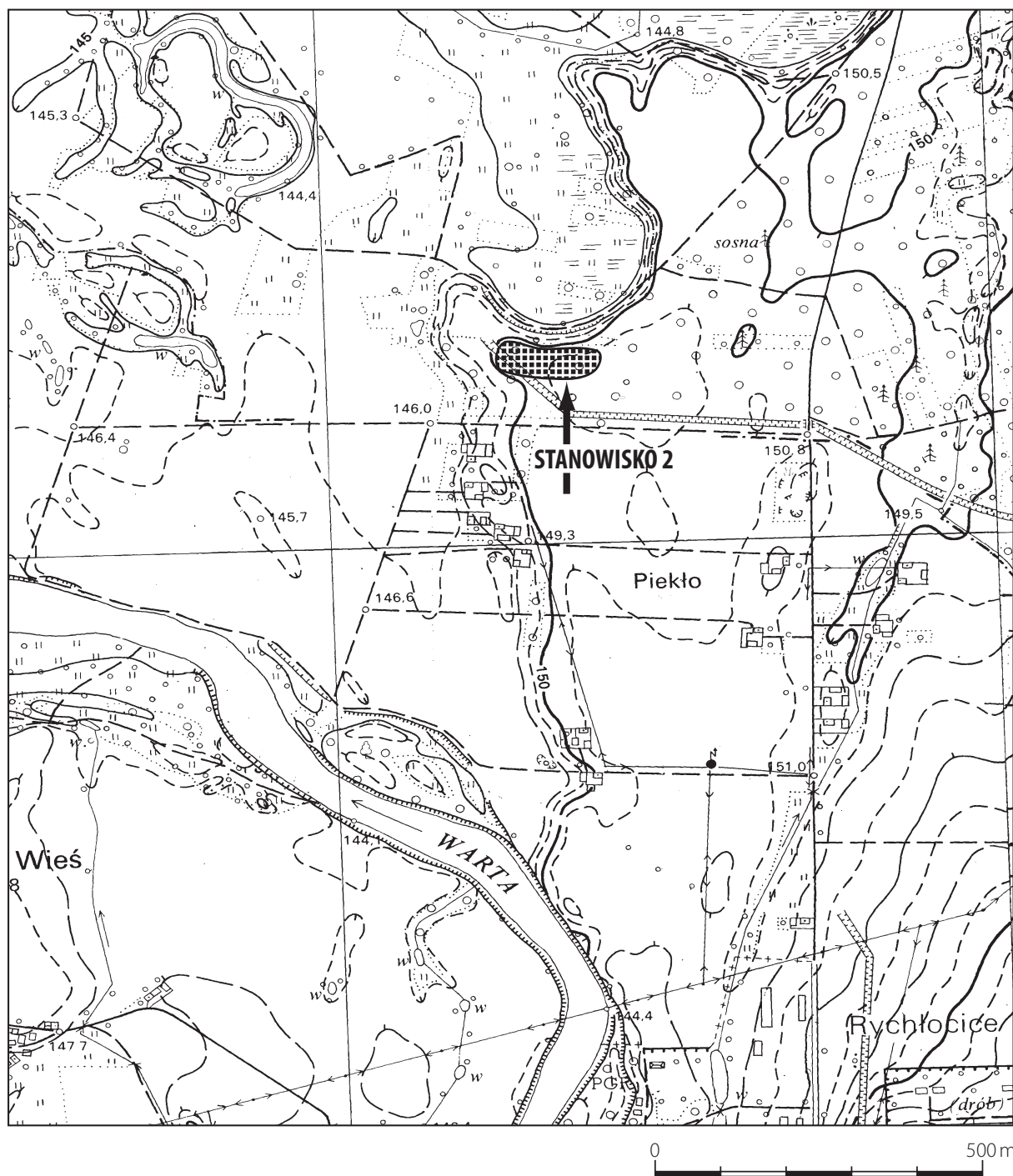
Stanowisko 2 w Siemiechowie, pow. łaski, woj. łódzkie, usytuowane jest na wschodniej, piaszczystej krawędzi szerokiej doliny Warty wzdłuż paleomeandra ograniczającego strefę osadnictwa od strony północnej. Położone jest niecałe 2 km na południe od zwartej zabudowy wsi, sąsiadując z Kolonią Rychnolicice (ryc. 1, mapa 1).

Omawiane stanowisko 2 jest zasadniczo jednolite kulturowo, gdyż jedynym śladem starszego osadnictwa są pojedyncze fragmenty ceramiki kultury łużyckiej z okresu halsztackiego spotykane w wypełni-skach kilku obiektów archeologicznych oraz w stropie calowego piasku i niewątpliwie wiążą się z penetracją tego terenu przez społeczności kultury łużyckiej, użytkujących cmentarzysko w okresie halsztackim na pobliskim stanowisku 4 w Siemiechowie.

Poniżej zostaną zaprezentowane i omówione w kolejności chronologicznej pozyskane w trakcie prac wykopaliskowych materiały zabytkowe kultury przeworskiej zarówno nieruchome jak i ruchome w pierwszej kolejności odnoszące się do cmentarzyska, a następnie osady. Opis zespołów grobowych wraz z zawartością został zaprezentowany w tekście opracowania w formie inwentarza materiałów, określenia antropologicznego i archeozoologicznego szczątków kostnych oraz chronologii poszczególnych grobów. Charakterystyka obiektów z osady została przedstawiona w tabeli 9, natomiast szczegółową klasyfikację materiału archeologicznego zamieszczono w tabeli 10.

Monografię stanowiska uzupełniają kilka dodatkowych opracowań. Pierwsze z nich ma na celu przedstawienie uwarunkowań geograficznych położenia omawianego stanowiska. Kolejne dotyczą analizy antropologicznej materiału kostnego z grobów ciałopalnych oraz analizy kości zwierzęcych pozyskanych zarówno wśród materiałów z cmentarzyska, jak i z osady.

Niniejsza monografia stanowiska 2 w Siemiechowie powstała dzięki dofinansowaniu ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Dziedzictwo Kulturowe” priorytet 5 „Ochrona zabytków archeologicznych” zadanie nr 0272516 realizowane w Narodowym Instytucie Dziedzictwa. Za udostępnienie do opracowania dokumentacji i materiałów zabytkowych z badań wykopaliskowych w Siemiechowie autorzy składają podziękowanie Dyrekcji Muzeum Miasta Pabianic.

Ryc. 1. Siemiechów stan. 2, pow. Łask, woj. łódzkie. Położenie stanowiska.

Fig. 1. Siemiechów site 2, district of Łask, province of Łódź. Site location.